

engang ogsaa dette kongelige Tilfagn er gaaet i Dpflydelse og herved atter er bragt No og Egevaegt i Folkets Sind, da vil Tiden være mere beleilig, om noget Saadant iøvrigt maatte ansees fornødent, til Drostelsen af de Spørgsmaal, som uafviselig fremkaldes ved ethvert Gjennemsyn af en Grundlov, naar dette er rettet mod de enkelte Bestemmelser i samme. Manges en Bestemmelse, som i sig selv er lidet virksom, ja som til en vis Grad henstaaer betydningsløs, tildeels fordi den alt er udviklet i Lov og begyndt at udpræges i Sædnerne, mangens en Bestemmelse, som, selv om den i det første Øieblik har vaakt for stærke og urigtige Forhaabninger, nu alt er affumpet og fortolket ved Tiden og Forholdene, vilde paa eengang faae Betydning, om man rokkede ved den; ja man vilde sandsynligviis ikke blive staaende ved, at holde paa den, men man vilde forsøge at lægge en meget mere positiv Betydning ind i den. Disse Betragtninger have ledet Udvalget til at holde fast ved Grundlovens Paragrapher, saavidt de ikke af ovennævnte Grunde, hentede fra Heelskatsforfatningens forventede Tilbliven, maatte udgaae. Udvalget har derfor ved en Række Ændringsforslag til det af Regjeringen foreslagte Udfast bragt de Paragrapher af Danmarks Niges Grundlov, der ikke ere til Hinder for Fællesforfatningens Indførelse ind igjen paa deres Plads. Men ligesom ikke alle Udvalgets Medlemmer ere enige i hvert enkelt af disse Ændringsforslag, saaledes har navnlig en Mindretal troet ikke at burde følge Fleertallet i yderligere Forandringer.

Betragte vi nu de Forandringer, som Udvalgets Fleertal har anseet for nødvendige, naar Danmarks Niges Grundlov gaaer over til at blive Grundlov for Kongeriget's særlige Anliggender, saa bestaae disse i følgende.

Ligesom Regjeringen har maattet foreslaae Tilføielsen af to nye §§, 15 og 26, der fastsætte den forandrede Grundlovs og Rigsdagens Omraade, saaledes har Udvalget maattet forsøge det Samme, og den foreslaaede § 1 skulde da optage disse Bestemmelser. Regjeringen har, da det lagde Forslaget frem for Folkethinget, erkjendt, at Affattelsen af de herhen

hørende Bestemmelser havde været forbunden med ikke faa Vanskeligheder, og at de derfor maaskee kunde give Anledning til Ændringer og Forbedringer, ligesom den udtryffeligt har udtalt, at en dobbelt Vej her kunde indslaaes. Udvalget har ikke mindre sølt denne Vanskelighed; det har imidlertid troet det lettere at beseire den, ved at udsondre de Gjenstande, som skulde henlægges under Fællesforfatningens Omraade, og har derfor affattet den foreslaaede § 1 overensstemmende hermed.

De fleste af de i Paragraphen optagne Gjenstande følge af Forheldenes egen Natur og behøve for at forståes ingen nærmere Begrundelse. Kun nogle faa troe vi at maatte betegne nærmere. — Efter Hæren og Flaaden er tilføiet den Sætning: „med Undtagelse af ethvert Slags Udskrivning og Naturalpræstationer“; hermed har man villet betegne, at kun de samme Sager, som hidtil have været henlagte under de tvende Krigsministerier, skulle forblive derunder, medens de Sager, som nu høre under Ministerierne for Kongeriget's særlige Anliggender, forblive under samme. Dermed har man ikke tænkt paa at forbeholde for Rigsdagen nogen Indflydelse paa Bestemmelsen af Antallet af det Mandskab, som behøves til Hæren og Flaaden. Med Hensyn til Domainerne har Udvalgets Fleertal formeent, at det vilde være et vigtigt Middel til at forebygge Strid mellem de forskellige Statsdele, om Domainerforvaltningen forblev ganske sondret, og den tilfældige Indtagt, der blev Udbyttet af en saadan Forvaltning, ikke blev Maalestoffet for en vigtig Udelse til Fællesanliggendernes Indtægtskasse, men Bidraget derimod blev fastsat eengang for alle. Naar Overskudet saaledes fastsattes til en aarlig uforanderlig Canon, saa fulgte naturligviis deraf, at ved Salg eller Afstrøvelse til Fordeel for vedkommende Statsdeel maatte en passende Deel tilflyde Statsactiverne. Endelig har Udvalget gjort en Tilføielse om, at Paaligningen af Statter forbeholdes de enkelte Statsdele; ogsaa dette har dets Fleertal betraget som det sikreste Middel til at undgaae Klager for en uligelig Fordeling af Statsbyrderne.